

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Sžf/140/2013
Identifikačné číslo spisu:	3012200793
Dátum vydania rozhodnutia:	29.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Kováčová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3012200793.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kováčovej a členov senátu JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: Ing. P. P. - PROFIN, V., zastúpeného advokátkou JUDr. Alenou Rudohorskou, Moldavská 8, Košice proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná ul. č. 63, Banská Bystrica o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo: 1020506/1/1125542/2012/5199-r zo dňa 15. augusta 2012 o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 16. októbra 2013, č.k. 13S/147/2012-83 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo 16. októbra 2013, č.k. 13S/147/2012-83, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného číslo: 1020506/1/1125542/2012/5199-r zo dňa 15. augusta 2012 a v nadväznosti naň aj dodatočného platobného výmeru správcu dane - Daňového úradu Trenčín č. 9313401/5/264178/2012 zo dňa 07.05.2012.

Preskúmaným rozhodnutím žalovaný podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov v znení neskorších predpisov a v nadväznosti na § 165 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov potvrdil dodatočný platobný výmer správcu dane, ktorým podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona o správe daní a poplatkov v nadväznosti na § 165 ods. 2 daňového poriadku nebol žalobcovi priznaný nadmerný odpočet za zdaňovacie obdobie september 2010 v sume 30 534,28 € a bol mu vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie september 2010 v sume 31 920,03 € z dôvodu nepriznania práva na odpočítanie DPH z dodávateľských faktúr od dodávateľskej spoločnosti EKO-LPS, s.r.o., Košice, vystavených za dodanie tovaru

(reparovaných strojov), ktorých nákup žalobca podľa záverov daňových orgánov nepreukázal vierohodným spôsobom. Išlo o faktúru číslo 2010127 (int. č. 1000483) zo dňa 29. septembra 2010 za dodanie reparovaného stroja SPL 16A, rok výroby 1992 v TOS Trenčín a reparovaného stroja SPKL 25 HCA, rok výroby 1993 v TOS Trenčín, dátum dodania tovaru 29. septembra 2010, fakturovaná cena celkom 119 537,88 €, z toho 19% DPH predstavovala sumu 19 085,88 € a o faktúru číslo 2010128 (int. č. 1000484) zo dňa 30. septembra 2010 za dodanie reparovaného stroja SPT 16H, rok výroby 1991 v Kovosvite H.P. Sezamovo a reparovaného stroja CTD 600, rok výroby 1992 typ POHME 20MK, dátum dodania tovaru 30. septembra 2010, fakturovaná cena celkom 80 382,12 €, z toho 19% DPH predstavovala sumu 12 834,12 €.

Po preskúmaní zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného dospel krajský súd v záveru, že tieto sú v súlade so zákonom. Podľa názoru krajského súdu žalovaný na základe dostatočne preukázaného skutkového stavu dospel k správne mu záveru, že žalobca je povinný zaplatiť rozdiel dane za predmetné obdobie, nakoľko v danej veci bol deklarovaný fiktívny obchod medzi obchodnými spoločnosťami, ktorý začal u neplatiteľa dane (spoločnosti ELEKTROKOMPLET, s.r.o.) a mal skončiť ako oslobodená dodávka tovaru v inom členskom štáte (Maďarsko) a žalobca sa na uvedenej činnosti podieľal. Krajský súd poukázal na potrebu preukázania nároku na odpočítanie dane. Listinné dôkazy (faktúry od dodávateľa) samy osebe nie sú bez ďalšieho dôkazom o tom, že zdaniteľný obchod bol medzi účastníkmi aj reálne uskutočnený; nesplnenie hmotnoprávných podmienok nie je možné odpustiť a zákonodarcu vzhľadom na ľahkú zneužívateľnosť odpočtu DPH požaduje, aby platiteľ, ktorý nárok na odpočet uplatňuje, preukázal existenciu zákonných podmienok uvedených v § 49 ods. 1 a 2 písm. a/ a v § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o DPH).

Z odôvodnenia rozsudku krajského súdu vyplýva, že krajský súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že vo veci nebol dostatočne zistený skutkový stav. Nebolo sporné, že obchod s reparovanými strojmi sa uskutočnil medzi obchodníkmi spol. ELEKTROKOMPLET, s.r.o., Košice, spol. EKOX, s.r.o., spol. STONES, s.r.o., Košice, spol. EKO-LPS, s.r.o., Košice a žalobcom. Spoločnosti EKOX a EKO-LPS boli personálne prepojené, konateľom oboch bol H. Q.. Zdaniteľné plnenia mali zaplatiť všetky uvedené spoločnosti hotovostnými platbami. Spol. ELEKTROKOMPLET, s.r.o., Košice mala k 30.9.2005 ukončenú registráciu na DPH pre dlhodobé nepodávanie daňových priznaní a opätovne už nebola registrovaná. V roku 2010 nepodala daňové priznanie o uskutočnenom zdaniteľnom obchode so spol. EKOX, s.r.o., Košice za predaj 4 strojov. Spol. EKOX, s.r.o., Košice nepredložila okrem faktúr žiadnu kúpnu zmluvu o nákupe strojov od spol. ELEKTROKOMPLET, s.r.o., ani žiadne pokladničné doklady o zaplatení kúpnej ceny. Správca dane mal preto dôvodné pochybnosti, že nákup obrábacích strojov sa reálne uskutočnil medzi spol. ELEKTROKOMPLET, s.r.o., ktorá nebola registrovaná na DPH a daň nepriznala ani neodviedla a spol. EKOX, s.r.o.. Následne nemohlo dôjsť k uskutočneniu zdaniteľného obchodu medzi spol. EKOX, s.r.o. a STONES, s.r.o. a spol. EKO-LPS, s.r.o. a žalobcom. Pochybnosti o uskutočnení uvedených zdaniteľných obchodov podporuje aj skutočnosť, že obrábacie stroje mali byť po celú dobu obchodovania medzi uvedenými subjektmi uskladnené v priestoroch na ul. Alvinczyho 24, Košice.

Ani s tvrdením žalobcu, že preukázal materiálnu existenciu tovaru - obrábacích strojov - sa krajský súd nestotožnil a poukázal na to, že v zmysle slovenských technických noriem je každý obrábací stroj identifikovateľný na základe jeho technickej dokumentácie, v ktorej je uvedené výrobné číslo, typ a výrobca, na základe ktorých údajov možno jednoznačne zistiť, o aký konkrétny obrábací stroj ide. V zmluve zo 4. decembra 2010 ani vo faktúrach predložených žalobcom neboli uvedené výrobné čísla a ostatné podstatné údaje, medzi ktoré patrí v prípade ich reparácie presné označenie čoho sa reparácia týkala, kto ju vykonal a kto za ňu zodpovedá. Stroje boli pomenované len všeobecne. Na účely odpočtu DPH neboli obrábacie stroje náležite identifikované a tak označené majú len hodnotu železného šrotu. Preto aj podľa názoru krajského súdu nebolo možné akceptovať tvrdenie žalobcu, že preukázal materiálnu existenciu tovaru. Tieto skutočnosti v konečnom dôsledku potvrdilo aj žalobcovo vyhlásenie do zápisnice pred správcom dane 29.9.2011, že pri uzavretí kúpnej zmluvy mu dodávateľ neodovzdal žiadnu technickú dokumentáciu obrábacích strojov a táto nebola pripojená ani k samotným strojom.

Takisto sa krajský súd nestotožnil s námietskou žalobcu, že na danú vec je potrebné aplikovať rozsudok ESD, lebo v danej veci išlo o deklarovanie fiktívneho obchodu, ktorý začal u neplatiteľa dane, mal skončiť ako oslobodená dodávka tovaru v inom členskom štáte a žalobca sa na uvedenej činnosti podieľal.

Včas podaným odvolaním sa žalobca domáhal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok podľa § 250ja ods. 3 OSP tak, že zruší rozhodnutie správneho orgánu a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie. V odvolaní (po podrobnom popise skutkového a právneho stavu a zopakovaní tvrdení z konania pred daňovými orgánmi a krajským súdom) uviedol, že sa nestotožňuje s konštatovaním krajského súdu, že obchod - nákup strojov sa neuskutočnil, pretože v danej veci bol deklarováný fiktívny obchod medzi obchodnými spoločnosťami, ktorý začal u platiteľa dane spoločnosti ELEKTROKOMPLET, s.r.o. a mal skončiť ako oslobodená dodávka tovaru v inom členskom štáte (Maďarsko) a žalobca sa na uvedenej činnosti podieľal. Žalobca mal za to, že ide o prevzaté subjektívne konštatovanie, prevzaté zo stanoviska žalovaného zo dňa 7.12.2012 (str. 5).

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Poukázal na to, že v odvolaní žalobca uvádza rovnaké námietky ako v odvolaní proti rozhodnutiu správcu dane a v žalobe, ku ktorým sa žalovaný už vyjadroval v žalobou napadnutom rozhodnutí a vo vyjadrení k žalobe a naďalej trvá na právnom názore a záveroch v nich uvedených.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 OSP preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, bez nariadenia pojednávania, podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Rozsudok bol verejne vyhlásený (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Podľa § 19 ods. 1 zákona o DPH, daňová povinnosť vzniká dňom dodania tovaru. Dňom dodania tovaru je deň, keď kupujúci nadobudne právo nakladať s tovarom ako vlastník. Pri prevode alebo prechode nehnuteľnosti je dňom dodania deň odovzdania nehnuteľnosti do užívania, ak je tento deň skorší ako deň zápisu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti do katastra nehnuteľností. Pri dodaní stavby na základe zmluvy o dielo alebo inej obdobnej zmluvy je dňom dodania deň odovzdania stavby. Pri dodaní tovaru podľa § 8 ods. 1 písm. c/ je dňom dodania tovaru deň odovzdania tovaru nájomcovi.

Podľa § 49 ods. 1 právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť. Podľa ods. 2 písm. a/ platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Podľa § 29 ods. 1 zákona o správe daní, dokazovanie vykonáva správca dane, ktorý vedie daňové konanie. Podľa ods. 2 správca dane dbá, aby skutočnosti rozhodujúce pre správne určenie daňovej povinnosti boli zistené čo najúplnejšie, a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov. Podľa ods. 8 daňový subjekt preukazuje skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v priznaní, hlásení a vyúčtovaní alebo na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcou dane v priebehu daňového konania, ako aj vierohodnosť, správnosť alebo úplnosť povinných evidencií alebo záznamov vedených daňovým subjektom.

Z dikcie § 49 ods. 2 zákona o DPH jednoznačne vyplývajú podmienky, za akých si žalobca môže odpočítať DPH, pričom základná podmienka je, aby išlo o tovary, ktoré mu naozaj boli dodané konkrétnym platiteľom DPH. Úlohou správcu dane pri posudzovaní opodstatnenosti uplatnených nárokov na odpočítanie DPH je vychádzať nielen z daňových dokladov predložených platiteľom, ale aj zo zistení, či predloženým dokladom neabsentuje materiálny podklad.

Odvolací súd sa stotožnil so závermi krajského súdu, že obchod s reparovanými strojmi sa mal uskutočniť medzi obchodníkmi spol. ELEKTROKOMPLET, s.r.o., Košice, spol. EKOX, s.r.o., spol. STONES, s.r.o., Košice, spol. EKO-LPS, s.r.o., Košice a žalobcom, pričom spoločnosti EKOX a EKO-LPS boli personálne prepojené. Zdaniteľné plnenia mali zaplatiť všetky uvedené spoločnosti hotovostnými platbami. Spol. ELEKTROKOMPLET, s.r.o. Košice mala k 30.9.2005 ukončenú registráciu na DPH pre dlhodobé nepodávanie daňových priznaní a opätovne už nebola registrovaná. V roku 2010 nepodala daňové priznanie o uskutočnenom zdaniteľnom obchode so spol. EKOX, s.r.o., Košice za predaj 4 strojov. Spol. EKOX, s.r.o., Košice nepredložila okrem faktúr žiadnu kúpnu zmluvu o nákupe strojov od spol. ELEKTROKOMPLET, s.r.o., ani žiadne pokladničné doklady o zaplatení kúpnej ceny. Preto správca dane mal dôvodné pochybnosti, že nákup obrábacích strojov sa reálne uskutočnil medzi spol. ELEKTROKOMPLET, s.r.o., ktorá nebola registrovaná na DPH a daň nepriznala ani neodviedla a spol. EKOX, s.r.o.. Následne nemohlo dôjsť k uskutočneniu zdaniteľného obchodu medzi spol. EKOX, s.r.o. a STONES, s.r.o. a spol. EKO-LPS, s.r.o. a žalobcom. Záver krajského súdu, že obchod - nákup strojov sa neuskutočnil, pretože v danej veci bol deklarovaný fiktívny obchod medzi obchodnými spoločnosťami, ktorý začal u platiteľa dane spoločnosti ELEKTROKOMPLET, s.r.o. a mal skončiť ako oslobodená dodávka tovaru v inom členskom štáte (Maďarsko) a žalobca sa na uvedenej činnosti podieľal, o ktorom žalobca tvrdil, že ide o prevzaté subjektívne konštatovanie, prevzaté zo stanoviska žalovaného zo dňa 7.12.2012 (str. 5) vychádzal z obsahu spisov daňových orgánov. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo dokazovanie v daňovom konaní vykonané v dostatočnom rozsahu. Žalobca ani v súdnom preskúmaní konaní (vrátane konania odvolacieho) nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by bol spôsobilý vyvrátiť skutkové a právne závery správcu dane a žalovaného správneho orgánu v danej veci.

Pokiaľ žalobca namietal aplikáciu rozsudku ESD z 12. januára 2006 v spojených veciach C-354/03, C-355/03 a C-484, je potrebné uviesť, že z uvedeného rozsudku vyplýva, že právo platiteľa dane, ktorý uskutočňuje zdaniteľné plnenia, na odpočítanie DPH zaplatenej na vstupe, nemôže byť ovplyvnené tým, že v reťazi dodávok, ktorej sú tieto plnenia súčasťou, je iné plnenie, ktoré predchádza alebo nasleduje po plnení platiteľa dane a ktoré je bez toho, aby to platiteľ vedel, alebo mohol vedieť, poznačené podvodom vo vzťahu k DPH. Tento prípad sa týkal plnení, ktoré samy osebe nie sú poznačené podvodom. V danom prípade jadrom problému je, že podvodom je poznačené priamo plnenie, ktoré malo byť uskutočnené pre žalobcu, t.j. nie plnenie, ktoré tomuto plneniu predchádzalo v reťazi dodávok alebo nasledovalo po plnení platiteľa dane. Preto nebolo možné použiť tento rozsudok ESD na daný prípad.

Z obsahu spisového materiálu, súčasťou ktorého je i administratívny spis žalovaného, je zrejmé, že krajský súd sa pri svojom rozhodovaní náležite vypořiadal so všetkými relevantnými námietkami uvedenými v žalobe. V súdnom konaní bolo obsahom administratívneho spisu preukázané, že vykonané dokazovanie bolo náležite vyhodnotené a v hodnotení dôkazov tak ako prvostupňový súd ani odvolací súd nezistil právne pochybenia ani logické nesprávnosti ani takú vadu konania, ktorá by mala vplyv na zákonnosť napadnutých rozhodnutí. Za týchto skutkových okolností napadnuté rozhodnutie žalovaného bolo aj podľa názoru odvolacieho súdu vydané na základe dostatočne zisteného skutočného stavu.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu a rozhodnutia krajského súdu odvolací súd dospel k záveru, že krajský súd dostatočne podrobne a presne zistil skutkový stav a vypořiadal sa so všetkými relevantnými námietkami žalobcu. Preto ak krajský súd dospel k právnomu záveru totožnému so záverom správnych orgánov oboch stupňov a rozhodol, že preskúmanými rozhodnutiami žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona a chránených záujmov žalobcu, tento jeho názor považoval aj odvolací súd za správny. Skutočnosti, ktorými žalobca v odvolaní spochybnil predmetné rozhodnutie krajského súdu, neboli zistené v odvolacom konaní. Tieto boli z veľkej časti totožné s námietkami, ktoré žalobca namietal už v prvostupňovom konaní a s ktorými sa krajský súd náležite vypořiadal.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaniu žalobcu nevyhovел a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu rozsudok Krajského súdu v Trenčíne ako vecne

správny podľa § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods. 1 v spojení § 250k ods. 1 OSP a účastníkom ich náhradu nepriznal, nakoľko žalobca v konaní nebol úspešný, a žalovanému žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.